

fulde Folk, der havde en forskrækkelig Lyst til ved en saadan Lejlighed at staa op og tale. Der maa være Orden i al Ting, saaledes, at ingen kan komme til uden Ledelsens Samtykke, og i mange Tilfælde vil det være af Vigtighed at sikre sig, at der ikke forefalder forargelige Optrin. Men alt dette maa jo kunne overvejes ved et Forslag om denne Sag; og jeg glæder mig derfor til engang at se et saadant Forslag fra den højtærede Ministers Haand. De Forslag, jeg tager tilbage, ere altsaa Nr. 7, 8 og 9, der hænge sammen. Endvidere vil jeg ogsaa tage Ændringsforslag under Nr. 15 tilbage, efter at den højtærede Minister har oplyst, at det Forhold, som det ærede Medlem og jeg derigennem tilstræbte at klare, er klaret paa den Maade, som vi have ønsket.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 7, 8, 9 og 15 ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af dem? (Ophold). De ere da alle bortfaldne.

Ordføreren (A. Thomsen): Da vi i Dag begyndte 2den Behandling af Lovforslaget om Brugen af Kirkerne, tænkte jeg mig, at denne Behandling vilde gaa saadan ganske jævnt og roligt, og jeg havde ikke noget stort Haab om, at det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) kunde faa Lejlighed til at vise os Præstationer, som han jo ganske vist ellers er udmærket til at udføre, i Retning af poetisk Tale og høj Flugt. Det er mig derfor en Tilfredsstillelse at have lagt Mærke til, at det ærede Medlem dog nu har fundet en Lejlighed hertil, nemlig ved Omtalen af Forslagets Bestemmelser om Kirkebetjentenes Pligter. Det ærede Medlem sagde i sin første Udtalelse i Dag, at det var Skolemesterlovgivning eller saadan noget lignende. Det skulde sagtens være en meget god Vittighed, tænker jeg. Det ærede Medlem var nu inde paa at omtale, at det var ganske umuligt, at der kunde staa „berettiget“ i Stedet for „pligtig“, naar alt det andet i den Paragraf, hvor det stod, blev staaende.

Jeg ser nu ikke, at det endda er saa ganske umuligt. Sagen forholder sig nemlig saaledes, at en Kirkebetjent er ikke sin egen Herre i alle Forhold; han maa vide, at han er Funktionær og som saadan har Myndigheder over sig, og han er ikke berettiget til at gøre alt, hvad han hitter paa at gøre, eller hvad andre opfordre ham til at gøre. Jeg synes, at det meget vel kan forstaaes saaledes, at de ere beret-

tigede til det; ingen kan altsaa lægge dem Hindringer i Vejen for at udføre det, som man her kunde ønske af dem, naar vedkommende ønsker det, og han kommer overens med den vedkommende derom. Men at det ved dette Ord „berettiget“, som vi have sat ind, skulde forandres til en Pligt for dem af Menighedens Medlemmer, der her er Tale om, til at tage denne Kirkebetjent til at udføre Forretningerne, er der dog vist ingen her i denne Sal med Undtagelse af det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds, som vil paastaa. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at føje ham ved at tage Udvalgsflertallets Ændringsforslag Nr. 10 tilbage. Selv om jeg personlig kunde gaa ind paa det, er der jo andre Medlemmer, som sammen med mig have stillet denne Ændring, og jeg kan ikke nu i Øjeblikket indhente deres Tilladelse til at tage det tilbage; jeg finder mig altsaa ikke berettiget til at tage det tilbage.

Holm: Ja, jeg mente blot, at det ærede Medlem nok som Ordfører kunde være „berettiget“ til at tage Ændringsforslaget tilbage, „naar nogen forlangte det af ham“, idet jeg altsaa netop gik ud fra den Fortolkning, som det ærede Medlem selv gør gældende. I øvrigt, naar den ærede Ordfører ikke kan tage det tilbage, saa vil jeg blot tilraade Tinget at stemme imod et Forslag, der i sig selv ikke er forstaaeligt, da vi jo alligevel ved 3die Behandling skulle have hele Sagen op.

Ingvard Jensen: Det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) har fremdraget Ministeriets Skrivelse af 3die December f. A. Jeg har ikke villet gøre det, uagtet jeg kendte denne Skrivelse. Jeg har den Opfattelse, at de Spørgsmaal, som der der røres ved, ere saa gamle, at de næsten ere glemte, og jeg antager, at den Opriskning, som disse gamle Bestemmelser have faaet ved Ministeriets Skrivelse, ogsaa snart vilde blive glemt, hvis man ikke oprisker den alt for meget. Jeg tror, at den Sag, som er omtalt i disse Skrivelser, i de allerfleste Tilfælde ordnes paa en ganske naturlig og simpel Maade, og det er rimeligvis det bedste. Men naar man nu har faaet dette fremdraget, maa jeg sige, at den Sag er vistnok alligevel rundt omkring i Landet falden adskillige Kirkebetjente noget for Brystet. Det er jo i og for sig ikke store Spørgsmaal, det drejer sig om, naar man ikke vil lægge mere ind deri, end jeg antager, der lægges i dem. Det